

OSKARŻACZ (6) *sb m*

-rż- (4), -rz- (2).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w oskarżać); -kâr- (2) *RejAp, RejPos*, -kar- (1) *Leop*; *drugie a jasne*.

sg *N* oskarżacz (3). ◇ *A* oskarżacza (1). ◇ *I* oskarżacz(e)m (1). ◇ *pl D* oskarżacz(o)m (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Ten, który zarzuca coś złego, obwinia kogoś; criminator Vulg; accusator Calep [w tym czyj (3): G sb (2), pron poss (1)] (5) : Accusator – Załobnik, Oskarżacz. Calep 14b.*

Szereg: »nie oskarżacz ani poduszczac« (1): Nie będzieřz ofskárżáčzem áni podufzczáčzem miedzy ludźmi [non eris criminator nec susurro in populo]. Leop Lev 19/16.

Przen: O szatanie (3) : A tego nawiffffey zadam yz gdi dzyen fmyercy moyey przijdzye ti fam myli panye ktori fádzyff uaprzecyw [!] ofskárżaczom mogym bądź obrońcą mim BierRaj 17v; Iuż fie teraz sftałá ná niebie moc/ y zbáwienie y kroleřtvo Bogá nářzego/ y moc Kriřtuřá iego/ ábowiem zrzucón iefł ofskárżáčź bráćiey nářzey [accusator fratrum nostrorum PolAnt Apoc 12/10]/ który ie ofskarżał wfłáwicźnie przed oblicźnořciá Bożá we dnie y w nocy RejAp 101.

Szereg: »prokurator a oskarżacz« (1): gdy pociefzyřz onego řrogiego prokuratorá á ofskárżáčźá narodu ludzkiego RejPos [249].

2. *Ten, który donosi dla uzyskania korzyřci (1) : Quadruplicatores, dicuntur Delatores, et infimae sortis accusatores; ita dicti quod quartam partem ex damnati bonis consequerentur – Oskarżacz ktori czwarta czćle wimodnořsi [lege: część winy odnosi]. Calep 883b.*

Synonimy: 1. delator, podszczuwacz, potwarca, prokurator; 2. forytarz, wydawca.

Cf OSKARCA, OSKARŻYCIEL